

EDMONDO DE AMICIS

Cuore. Inimă de copil

Traducere de Clelia Bruzzesi

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

<i>Edmondo de Amicis și aventura scriiturii (Lucian Pricop)</i>	9
<i>Prefața</i>	11
OCTOMBRIE. Întâia zi de școală	15
Profesorul nostru	17
O nenorocire	18
Băiatul calabrez	20
Camarazii mei	21
O faptă generoasă	23
Profesoara mea din clasa I superioară	24
Într-un pod de casă	26
Școala	27
Micul patriot padovan (Istorisire lunară)	29
NOIEMBRIE. Micul coșar	32
Ziua Morților	34
Prietenul meu, Garrone	35
Cărbunarul și boierul	36
Profesoara fratelui meu	38
Mama	40
Camaradul meu, Coretti	42
Directorul	45
Soldații	47
Apărătorul lui Nelli	49
Cel dintâi din clasă	51
Micul cercetaș lombard (Istorisire lunară)	52

Săracii	57
DECEMBRIE. Negustorul	59
Deșertăciune	60
Cea dintâi ninsoare	62
Zidărașul	64
Un bulgăre de zăpadă	66
Profesoarele	68
Casa rănitului	69
Scriitorușul florentin (Istorisire lunară)	71
Stăruința	78
Recunoștința	79
 IANUARIE. Profesorul suplinitor	 82
Biblioteca lui Stardi	84
Fiul lăcătușului	85
O vizită plăcută	97
Înmormântarea regelui Victor Emanuel	89
Franti gonit din școală	90
Micul toboșar sard (Istorisire lunară)	92
Iubirea de Patrie	99
Invidie	101
Mama lui Franti	102
Speranța	104
 FEBRUARIE. O medalie dată pe drept	 106
O bună hotărâre	108
Micul drum de fier	109
Îngâmfare	111
Nenorocirile ce le aduce munca.....	113
Arestatul	115
Infirmierul tatii (Istorisire lunară).....	118
Fierăria	126
Micul clovn	128
Cea din urmă zi de carnaval.....	132
Copii orbi	135
Profesorul bolnav	140
Pe stradă	142
Școlile de seară.....	143

MARTIE. Părinții elevilor.....	144
Numărul 78.....	147
Copilașul mort.....	149
Ajunul lui 14 martie.....	151
Împărțirea premiilor	152
O ceartă	157
Sora mea	159
Sânge romanol (Istorisire lunară)	160
Zidărașul pe moarte	166
Contele Cavour	168
 APRILIE. Primăvara	171
Regele Umberto	172
Azilul de copii	177
La gimnastică	180
Profesorul tatălui meu	182
Convalescență	191
Prieteni muncitori	193
Mama lui Garrone	194
Giuseppe Mazzini	196
Virtute cetățenească (Istorisire lunară)	198
 MAI. Copiii rahitici	203
Jertfa	205
Incendiul	206
De la Apenini până la Anzi (Istorisire lunară)	209
Vara	237
Poezie	239
Fetița surdo-mută	240
 IUNIE. Garibaldi	248
Armata	249
Patria	251
32 grade de căldură	252
Tata	254
La țară	256
Împărțirea premiilor la elevii meșteșugari	259

Moartea profesoarei mele	261
Mulțumiri	263
Naufragiul (Ultima istorisire lunară)	265
IULIE. Cea din urmă pagină a mamei mele	271
Examenul	272
Cel din urmă examen	274
Adio	276

EDMONDO DE AMICIS ȘI AVENTURA SCRITURII

Edmondo de Amicis s-a născut pe data de 21 octombrie 1846 în localitatea italiană Oneglia și a murit pe data de 11 martie 1908 la Bordighera. Este unul dintre cei mai cunoscuți scriitori, jurnaliști și pedagogi italieni din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Celebritatea sa este câștigată pe termen lung grație volumului *Cuore. Inimă de copil*, o carte pentru copii prezentată ca un jurnal al unui elev italian.

Edmondo de Amicis provine dintr-o familie de mici burghezi, tatăl fiind un funcționar, însărcinat cu treburile regiei de sare și tutun. Studiază la Cuneo, apoi pleacă în 1862 în Turin, capitala regatului italian, pentru a-și urma studiile superioare. La 16 ani, intră la Academia militară de la Modena, unde devine ofițer. Pe data de 24 iunie 1866, participă la bătălia de la Custoza în timpul celui de-al treilea război de Independență italian, ca sublocotenent și asistă la înfrângerea suferită de Savoia în fața trupelor austriece. Începând cu această perioadă, de Amicis consideră disciplina militară și valorile pe care le încurajează (în special patriotismul) drept modele posibile de educație.

Stabilindu-se la Florența, unde desfășoară activități militare, scrie scene rezultate din experiențele limită din linia întâi. Aceste texte sunt reunite în 1868 sub titlul *Viața militară* (sau *Scene din viața militară*), carte publicată pentru prima dată în jurnalul

L'Italia, gazetă a Ministerului Apărării. Aceste texte arată o viziune idealizată a armatei și a misiunii sale educative, chiar și în vreme de pace. Succesul acestei cărți i-a permis să renunțe la armată pentru a se ocupa mai mult de jurnalism. Părăsește definitiv armata în 1871 pentru a se consacra scrisului. Scrie numeroase texte de călătorie: *Spania* (1872 sau 1873), *Amintiri din Londra* (1873 sau 1874), *Olanda* (1874), *Maroc* (1876), *Constantinopol* (1878), *Amintiri din Paris* (1879).

În data de 17 octombrie 1886, apare *Cuore. Inimă de copil*, în editura deținută de Emilio și Giuseppe Treves. Se bucură imediat de un succes uriaș, astfel încât în 1923 ajunge la peste un milion de exemplare vândute. *Cuore. Inimă de copil* a fost tradusă în peste două sute de limbi. Cartea, bogată în valori morale, reutilizează miturile din jurul Renașterii italiene și face elogiul creației Italiei în deceniile anterioare.

Începând din ultimul deceniu al secolului al XIX-lea Edmondo de Amicis este implicat în mișcarea socialistă, la care aderă oficial din 1896. Această alegere este observabilă în operele ulterioare prin atenția acordată claselor sociale populare și prin naționalismul asumat. Scrie, în consecință, *Pe ocean* (1889), descriind soarta emigranților italieni, inspirat de o călătorie pe care o face în 1884 spre America de Sud, *Romanul unui stăpân* (1890), *Dragostea și Gimnastica* (1892), și alte cărți în care îi transpar preocupările sociale.

În 1905 publică *Limba naturii*, iar în 1908 *Amintirile unei călătorii în Sicilia și Noi portrete literare și artistice*.

Ultimii ani ai vieții sunt marcați de o situație familială dificilă, generată de moartea mamei sale, de conflictele cu soția sa Teresa Boassi și de sinuciderea propriului fiu Furio, care, împreună cu fratele său Ugo, au inspirat personajele din *Cuore. Inimă de copil*.

Lucian Pricop